

Република Србија
Аутономна Покрајина Војводина
**ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА
ЕНЕРГЕТИКУ, ГРАЂЕВИНАРСТВО
И САОБРАЋАЈ**

Број:143-351-163/2023-01

Дана:09.05.2023. године

НОВИ САД

Булевар Михајла Пупина 16
Д.Н.

Аутономна покрајина Војводина, Покрајински секретаријат за енергетику, грађевинарство и саобраћај Нови Сад, на основу члана 139. став 2. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 72/2009, 81/2009, 64/10-УС, 24/2011, 121/12, 42/1-УС, 50/13-УС, 98/13-УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019, 37/2019-други закон, 9/2020 и 52/21), у вези са чланом 12. став 3. Закона о озакоњењу објеката („Сл. гласник РС“, бр. 96/2015, 83/2018 и 81/2020), члана 11. став 1. тачка 2. Закона о утврђивању надлежности Аутономне покрајине Војводине ("Сл.гласник РС", бр. 99/09, 67/2012-УС, 18/2020-други закон и 111/2021-други закон), члана 15, 16, 23, 24. и 41. Покрајинске скупштинске одлуке о покрајинској управи („Службени лист АПВ“, број 37/2014, 54/2014-др. пропис, 37/2016, 29/2017, 24/19, 66/20 и 38/21) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016 и 95/2018-аутентично тумачење), др Зоран Тасић, заменик покрајинског секретара, по овлашћењу Покрајинског секретара број 143-031-409/2022-01 од 22.12.2022. године, решавајући по жалби Поповић Пирошке из Вршца, коју заступа пуномоћник Калинић Александар из Вршца, изјављеној против решења Одељења за просторно планирање, урбанизам и грађевинарство Градске управе града Вршац број 351-360/13-IV-03 од 29.08.2022. године, у предмету озакоњења објекта, донео је

РЕШЕЊЕ

ЖАЛБА СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Ожалбеним решењем се Поповић Дарку и Поповић Пирошки, обоје из Вршца, Ул. гудурички пут бр. 35, сваком у $\frac{1}{2}$ дела, врши озакоњење изграђеног стамбеног објекта број 1 спратности П+2+Пк, који је етажиран, површине под објектом 256m^2 , корисне површине 907m^2 и састоји се од станова:

- двособног стана бр. 1 евид. бр. посебног дела 1 у приземљу површине $44,74\text{m}^2$,
- двоипособног стана бр. 2 евид. бр. посебног дела 2 у приземљу површине $46,18\text{m}^2$,
- двособног стана бр. 3 евид. бр. посебног дела 3 у приземљу површине $47,09\text{m}^2$,
- двособног стана бр. 4 евид. бр. посебног дела 4 у приземљу површине $44,74\text{m}^2$,
- двособног стана бр. 5 евид. бр. посебног дела 5 на првом спрату површине $50,57\text{m}^2$,
- двоипособног стана бр. 6 евид. бр. посебног дела 6 на првом спрату површине $56,51\text{m}^2$,
- двоипособног стана бр. 7 евид. бр. посебног дела 7 на првом спрату површине $56,37\text{m}^2$,

- двособног стана бр. 8 евид. бр. посебног дела 8 на првом спрату површине 50,43m²,
- двособног стана бр. 9 евид. бр. посебног дела 9 на другом спрату површине 50,96m²,
- двоипособног стана бр. 10 евид. бр. посебног дела 10 на другом спрату површине 56,16m²,
- двоипособног стана бр. 11 евид. бр. посебног дела 11 на другом спрату површине 56,42m²,
- двособног стана бр. 12 евид. бр. посебног дела 12 на другом спрату површине 50,96m²,
- двособног стана бр. 13 евид. бр. посебног дела 13 у поткровљу површине 50,82m²,
- двособног стана бр. 14 евид. бр. посебног дела 13 у поткровљу површине 55,90m²,
- двособног стана бр. 15 евид. бр. посебног дела 13 у поткровљу површине 55,90m²,
- двособног стана бр. 16 евид. бр. посебног дела 13 у поткровљу површине 50,79m²,

на парцели бр. 27808/2 уписане у ЛН бр. 13156 к.о. Вршац, према Елаборату геодетских радова са скицом посебних делова објеката предмет бр. 952-115-16224/2022 од 07.03.2022. године и копије плана од 03.03.2022. године, урађен од стране ГБ „Геоинжењеринг“ из Беле Цркве и Извештаја о затеченом стању објекта бр. тех.дн. 37/22-изс од марта 2022. године урађен од стране Бироа „ДЗ пројект“ из Вршца који се налази у Вршцу, Ул. гудурички пут и према Изводу из сателитског снимка из 2015. године, који су саставни део овог решења.

Решење је донето на основу члана 1, 3, 8, 12, 33. и 34. Закона о озакоњењу објеката („Сл. гласник РС“, бр. 96/2015, 83/2018 и 81/20-одлука УС), члана 134. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, број 72/2009, 81/2009, 64/10-УС, 24/2011, 121/12, 42/13-УС, 50/13-УС, 98/13-УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019, 37/2019-други закон и 9/2020), члана 17. Одлуке о организацији Градске управе („Службени лист Града Вршца“, бр. 20/2016) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016 и 95/2018-аутентично тумачење).

У благовремено изјављеној жалби путем пуномоћника, предатој дана 01.03.2023. године, жалитељица наводи да ожалбено решење оспорава из свих законских разлога. Истиче да јој као сувласнику на непокретности која је предмет озакоњења ожалбено решење није уручено, а такође да није ни учествовала у поступку који је покренут на основу захтева Поповић Дарка, њеног бившег супруга још 2013. године. Очекивала је нарочито да буде позвана да активно учествује у поступку израде извештаја о затеченом стању, било лично, било путем пуномоћника, како би се том приликом извршила деоба, па би у том случају у решењу о озакоњењу инвеститори били уписани као власници, а не као сувласници у идеалним деловима. Жалитељица сматра да ово чини битну разлику и да је значајно због тога, што би након правноснажности решења о озакоњењу, њен бивши супруг могао слободно да располаже заједничком имовином и у њеном одсуству и да је злоупотреби у сврху својих личних интереса, јер има више забележби спорова ради дуга, а посебно је значајан спор који се води пред Вишим судом у Панчеву под бројем П-54/16 у коме је постављен тужбени захтев у висини од 30.500.000,00 динара и у коме је донета првостепена пресуда у корист тужиоца. По жалби је тај предмет у Апелационом суду. Има сазнања да њен бивши супруг има намеру да у њеном одсуству издаје или прода станове веће вредности како би измирио дугове. Уколико би се ожалбено решење оверило клаузулом правноснажности без њеног пристанка, то би жалитељици причинило штету, јер иако је њено

власништво на предметној згради у $\frac{1}{2}$ неспорно, оно није тачно дефинисано над 16 станова након поступка озакоњења, па тражи да се, док се не изврши праведна расподела станова, ожалбено решење не овери клаузулом правноснажности до њеног повратка из иностранства и док се пред Општинским судом у Вршцу не изврши праведна деоба власништва. Са изложеног предлаже да се њена жалба усвоји, а да се поступак прекине док се не изврши деоба власништва, или да се ожалбено решење укине у делу правноснажности и поделе предметних станова у по $\frac{1}{2}$ удела и врати првостепеном органу на поновни поступак.

У одговору на жалбу од 13.03.2023. године, Поповић Дарко из Вршца путем пуномоћника наводи да предметну жалбу треба одбацити, јер је поднета од стране лица које по закону мора бити изузето, односно лица које не може бити пуномоћник странке, а све на основу члана 40. ЗУП-а, јер је пуномоћник Поповић Пирошке лице које је запослено у органу који води овај поступак. Са друге стране, сматра да жалба садржи низ неоснованих навода, који су и небитни за овај поступак нити су законом предвиђени као разлози због којих се може побијати првостепено решење. Истиче да жалитељица неосновано и нетачно тврди да није примила ожалбено решење, јер је првостепени орган, након неуспешне личне доставе, то решење доставио жалитељици у складу са одредбама ЗУП-а путем огласне табле. Осим тога, жалитељица је у току трајања поступка могла да узме учешћа у свим радњама поступка, али се понашала пасивно, што је њено право, али не и разлог да сматра да је поступак спроведен у супротности са законом. Даље, жалитељица износи и нетачне, а и небитне наводе за поступак, јер Поповић Дарко није предузимао никакве радње „располагања“, како то именована наводи у жалби, јер их и није могао предузимати, с обзиром на то да поступак озакоњења није окончан. Поготово је нетачан, а такође и небитан навод да Поповић Дарко планира да издаје или прод станове. Наведено је небитно за поступак озакоњења, јер то шта неко планира са својом имовином не може бити предмет разматрања у поступку озакоњења. Поменути судски спор у коме трећа лица потражују неке новчане износе нема никакве везе са овим предметом озакоњења и нејасно је из ког разлога се то помиње у жалби. Планови о располагању имовином, судски поступци који се воде и др. не могу бити предмет поступка озакоњења, нити су то чињенице од значаја за одлучивање, а при томе су ти наводи и нетачни и нелогични, јер жалитељица на пример наводи да је Поповић Дарко „располагао“ њиховом заједничком имовином иако је она још увек сувласник на тој имовини и на томе заснива своје својство странке у овом поступку. При томе Поповић Дарко истиче да он по закону и не може самостално располагати заједничком имовином, јер заједничком имовином могу располагати само заједничари и нико од њих не може имовином располагати без сагласности другог заједничара јер се ради о неподељеној својини. Са друге стране, Поповић Дарко, нити било које треће лице не може располагати имовином која представља сувласнички удео жалитељице, па је и то њен нетачан навод, јер сувласничким уделом може располагати само сувласник. Даље жалитељица правноснажност ожалбеног решења условљава „својим пристанком“ што је у супротности са законским одредбама којима су прописани услови за правноснажност управног акта. То чак по оцени подносиоца одговора на жалбу указује и на злоупотребу права, јер из тога произилази да она жалбу подноси само како ожалбено решење не би постало правноснажно, што представља непотребно одуговлачење поступка на штету друге странке у овом поступку. Међутим, сви ови наводи и нису битни, будући да се у поступку озакоњења и не може вршити деоба непокретности на начин како то сматра жалитељица, јер се подела врши одговарајућим правним послом – уговором о деоби и сл. или на основу судске пресуде. Поред тога, жалитељица тражи да се изврши „праведна расподела станова“, што се опет не може вршити у поступку озакоњења, нити

станови могу бити предмет било какве „расподеле“, све док се исти, након окончаног поступка озакоњења не упишу у евиденцију непокретности. Дакле, на означеној непокретности су Поповић Пирошка и Поповић Дарко уписани као сувласници са опредељеним уделима што се може утврдити из приложених исправа које су издате у прописаном поступку од стране надлежног органа. Сматра да је ожалбено решење правилно и донето у складу са законом и да се њиме ни на који начин не крше права жалитељице. Питање „праведне расподеле“ и друга питања која се у жалби помињу су небитна за овај поступак и не могу се решавати у том поступку, нити пред органом управе. Предлаже да се жалба одбије, а ожалбено решење потврди.

У одговору на жалбу који је дао првостепени орган у акту број 351-360/13-IV-03 од 24.03.2023. године, наводи се да је Поповић Дарко из Вршца дана 23.12.2013. године поднео захтев за легализацију бесправно изграђеног објекта на парцели бр. 27808/2 к.о. Вршац на основу члана 12. Закона о легализацији објеката („Сл. гласник РС“, бр. 95/2013). Првостепени орган је по службеној дужности, увидом у електронску базу података ЛН бр. 13156 к.о. Вршац дана 08.04.2022. године утврдио да је парцела бр. 27808/2 к.о. Вршац, остало грађевинско земљиште у државној својини сукорисника Поповић Пирошке и Поповић Дарка, обоје из Вршца, а да је на тој парцели уписана породична стамбена зграда бр. 1 спратности П+2+Пк површине под објектом 256m² изграђена без одобрења за изградњу, у корист држалаца Поповић Пирошке и Поповић Дарка, обоје из Вршца. Даље се наводи да су странке у поступку приложиле копију катастарског плана РГЗ СКН Вршац бр. 952-115-16224/2022 од 03.03.2022. године, оверену од стране ГБ „Геоинжењеринг“ из Беле Цркве, на којој је приказан објекат бр. 1 на парцели бр. 27808/2 к.о. Вршац, са висином слемена. Странке су приложиле и Елаборат геодетских радова са скицама посебних делова објекта бр. 952-115-16224/2022 од 07.03.2022. године, урађен од стране ГБ „Геоинжењеринг“ из Беле Цркве, на коме је приказан етажиран објекат бр. 1 на парцели бр. 27808/2 к.о. Вршац, са становима у својини Поповић Пирошке и Поповић Дарка, обоје из Вршца, Ул. Гудурички пут бр. 35, свако у ½ дела. Странке су за наведени објекат приложиле и Извештај о затеченом стању бр. тех. дн. 37/22-изс од марта 2022. године, урађен од стране Бироа „ДЗ пројект“ из Вршца, инвеститора Поповић Пирошке и Поповић Дарка, обоје из Вршца. Дана 04.07.2022. године приложена су овлашћења за Поповић Пирошку из Вршца да је у овом поступку заступа Калинић Александар из Вршца и пуномоћ за Поповић Дарка из Вршца, да га у овом поступку заступа Ловре Сандра из Вршца. Обавештењем РГЗ СКН Вршац број 952-05-115-25286/2022 од 02.08.2022. године, утврђено је да Елаборат испуњава услове за даље поступање. Затим се наводи да је пуномоћницима странака достављен допис првостепеног органа број 351-360/13-IV-03 од 04.08.2022. године и то Калинић Александру дана 05.08.2022. године, а Ловре Сандри 22.08.2022. године, за достављање пореских пријава за предметне станове, а пуномоћници су наведене пријаве доставили дана 09.08.2022. године. Даље, допис за уплату такси достављен је пуномоћнику Ловре Сандри дана 09.08.2022. године, а Калинић Александру 16.08.2022. године, а такса за озакоњење уплаћена је 26.08.2022. године на име Поповић Дарка из Вршца. Након плаћене таксе за озакоњење, првостепени орган је донео ожалбено решење које је уручено пуномоћнику Поповић Дарка, Ловре Сандри из Вршца дана 30.08.2022. године, а пуномоћник Поповић Пирошке из Вршца, Калинић Александар је одбио пријем решења путем поште и писарнице Градске управе, па му је исто достављено објављивањем на веб презентацији огласној табли органа дана 21.02.2023. године. У вези жалбених навода жалитељице да није активно учествовала у поступку израде Извештаја како би решењем о озакоњењу извршила деобу и била уписана као власник, а не као сувласник, првостепени орган наводи да је жалитељица знала да су она и

Поповић Дарко изградили предметни објекат без дозволе као и да је покренут поступак легализације тог објекта 2013. године, а у поступку је могла активно учествовати, као и њен пуномоћник, који је и учествовао у делу поступка код прилагања пореске пријаве и такси за озакоњење, којом приликом није износио било какве примедбе. Првостепени орган сматра да је ожалбено решење донето у складу са законом у правилно спроведеном поступку.

Жалба је неоснована.

Размотривши ожалбено решење, наводе жалбе, наводе оба одговора на жалбу и остале списе предмета, овај орган је нашао да је ожалбено решење правилно.

Из списка произилази да је дана 23.12.2013. године, Поповић Дарко из Вршца поднео захтев првостепеном органу – Одељењу за урбанистичко-грађевинске и имовинско-правне послове Општинске управе Вршац за легализацију бесправно изграђеног објекта у Вршцу Ул. Гудурички пут бб на кат. парцели бр. 27808/2 к.о. Вршац.

Уз захтев је приложен Извод из листа непокретности број 13156 к.о. Вршац РГЗ СКН Вршац од 01.04.2014. године из кога се види да је парцела број 27808/2 остало грађевинско земљиште у државној својини, са уписаним правом коришћења у корист Поповић Дарка и Поповић Пирошке у уделу $\frac{1}{2}$ свако, а на тој парцели је уписан објекат бр. 1 – породична стамбена зграда спратности П+2+Пк – објекат изграђен без одобрења за градњу, чији су држаоци Поповић Дарко и Поповић Пирошка у уделу од по $\frac{1}{2}$ свако. У листу о теретима уписано је да је објекат бр. 1 изграђен без дозволе.

Списима је приложена Копија плана РГЗ СКН Вршац од 01.04.2014. године за парцелу број 27808/2 к.о. Вршац, са уцртаним објектом П+2+Пк пов. 256м² и Скица одржавања премера бр. 45/2014 РГЗ СКН Вршац коју је сачинио Геодетски биро „Геоинжењеринг 21.03.2014. године.

Дописом број 351-360/13-IV-03 од 27.01.2016. године, првостепени орган је обавестио Поповић Дарка да је дана 27.11.2015. године ступио на снагу Закон о озакоњењу објеката („Сл. гласник РС“, бр. 96/2015. године), којим је у члану 6. став 3. прописано да се захтеви и пријаве за легализацију поднети до 29.01.2014. године, сматрају захтевима у смислу овог закона. Странка је упозната са члановима 10, 11, 15, 16. тог закона, а у складу са чланом 32. истог закона, првостепени орган је известио именованог да је утврдио да су испуњени претходни услови за озакоњење и постојање одговарајућег права у смислу тог закона, те је позвао странку да у року од 30 дана од достављања тог обавештења достави извештај са елаборатом геодетских радова, под претњом одбачаја захтева у случају непоступања по позиву.

Странка је списима приложила Копију катастарског плана РГЗ Службе за катастар непокретности Вршац број 952-115-16224/2022 од 03.03.2022. године, Елаборат геодетских радова бр. 952-115-16224/2022 од 07.03.2022. године израђен од „Геоинжењеринг“ Бела Црква и Извештај о затеченом стању објекта за потребе озакоњења, објекат категорије Б, класификационог број 112221, број техн. дневника 37/22-ИЗС, на име инвеститора и власника Поповић Дарка и Поповић Пирошке, обоје из Вршца, за стамбени објекат П+2+Пк, у Вршцу, Ул. Гудурички пут бб, на кат. парцели бр. 27808/2 к.о. Вршац. Пројекат је израђен од стране Бироа за израду архитектонских и урбанистичких пројеката „Пројект“ Вршац, одговорни пројектант Драган Добросављевић, дипл.инг.арх. лиц. бр. 300 6723 04 из марта 2022. године.

Странке су накнадно доставиле и овлашћења за заступање и то Поповић Пирошка из Вршца је овлашћењем од 05.07.2022. године овластила Калинић Александра из Вршца да може да предузме све радње у поступку легализације нелегалног објекта на кп 27808/2 к.о. Вршац у предмету под бр. 351-360/2013 пред Одељењем за просторно планирање, урбанизам и

грађевинарство, као и да преузме решење о озакоњењу и одрекне се права на жалбу на том решењу, а овлашћење престаје да важи по правноснажности решења о озакоњењу, а Дарко Поповић из Вршца је доставио оверено пуномоћје од 02.02.2022. године којим овлашћује Сандру Ловре из Вршца да у његово име и за његов рачун може да изврши легализацију објеката који се налазе у ЛН 13156 к.о. Вршац и то на парцелама 27808/1, 27808/2, 27808/3 и 27808/4 да изврши конверзију земљишта на парцелама бр. 27808/1, 27808/2, 27808/3 и 27808/4 уписаним у ЛН 13156 к.о. Вршац и све потребне радње у вези предметних парцела код надлежних служби.

Дописом број 952-05-115-14845/2022 од 10.05.2022. године, РГЗ Служба за катастар непокретности Вршац је известила првостепени орган да је иницијалном провером Елабората геодетских радова, израђеног дана 07.03.2022. године од стране ГБ „Геоинжењеринг“ из Вршца а за потребе предмета број 351-360/2013-IV-03, утврђено да тај Елаборат не испуњава услове за даље поступање, односно да се не може наставити поступак на катастарској парцели бр. 27808/2 к.о. Вршац, јер у записнику о извршеном увиђају недостају потписи странака.

Након позива првостепеног органа од 06.06.2022. године, да отклоне наведени недостатак у Елаборату, који су упућени пуномоћницима странака и то како Ловре Сандри, пуномоћници Поповић Дарка, тако и Калинић Александру, пуномоћнику Ловре Пирошке, који је тај позив примио дана 08.07.2022. године, РГЗ Служба за катастар непокретности Вршац је доставила обавештење број 952-05-115-25286/2022 од 02.08.2022. године, у коме је наведено да је иницијалном провером Елабората геодетских радова израђеног дана 07.03.2022. године од стране ГБ „Геоинжењеринг“ из Беле Цркве за потребе предмета број 351-360/2013-IV-03 утврђено да исти испуњава услове за даље поступање, односно да се може наставити поступак озакоњења објеката по Закону о озакоњењу објеката на кат. парцели бр. 27808/2 к.о. Вршац.

Након тога је првостепени орган пуномоћнику Поповић Дарка, Ловре Сандри, као и пуномоћнику Поповић Пирошке, Калинић Александру, упутио допис број 351-360/13-IV-03 од 04.08.2022. године, који је пуномоћницима уручен према доставницама дана 22.08.2022. године односно 05.08.2022. године, у коме се странке обавештавају о томе да је РГЗ оценио да приложени Елаборат геодетских радова од 07.03.2022. године испуњава услове озакоњења, да је у поступку утврђена могућност озакоњења изграђеног објекта бр. 1 спратности П+2+Пк на парцели бр. 27808/2 уписан у ЛН бр. 13156 к.о. Вршац који се састоји од спецификованих посебних делова исказаних у Извештају о затеченом стању објекта бр. тех. дн. 37/22-изс од марта 2022. године урађен од стране Бироа „ДЗ пројект“ из Вршца и то инвеститора Поповић Дарка и Поповић Пирошке, обоје из Вршца, свако у ½ дела, те да је потребно да у складу са чланом 11. став 2. и 3. Закона о озакоњењу објеката, странке у року од 15 дана од дана пријема овог дописа, доставе доказ да су за свој незаконито изграђени објекат поднели пријаву за утврђивање пореза на имовину, уз упозорење на последице непоступања у смислу члана 33. и 34. став 2. Закона о озакоњењу објеката.

Поступајући по наведеном допису првостепеног органа, Дарко Поповић и Пирошка Поповић су пореске пријаве за утврђивање пореза на имовину доставили првостепеном органу дана 09.08.2022. године, свако пореску пријаву на своје име.

Након тога, дописом првостепеног органа број 351-360/13-IV-03 од 04.08.2022. године, који је пуномоћници Ловре Сандри уручен 09.08.2022. године, а пуномоћнику Калинић Александру дана 16.08.2022. године, странке су позване да у складу са чланом 33. Закона о озакоњењу објеката у року од 15 дана од дана пријема овог дописа уплате једну таксу за озакоњење

изграђеног стамбеног објекта број 1. спратности П+2+Пк у укупном износу од 80.000,00 динара, уз упозорење на последице непоступања из члана 34. став 2. Закона о озакоњењу објеката.

У списима се налази доказ – уплатнице о плаћеној такси за озакоњење предметног објекта у укупном износу од 80.000,00 динара.

Након тога, првостепени орган је донео ожалбено решење којим је озакоњио предметни објекат инвеститорима Поповић Дарку и Поповић Пирошки, обоје из Вршца.

Овај орган је нашао да је ожалбено решење донето у складу са законом, након што је првостепени орган утврдио да предметни објекат испуњава претходне и друге услове за озакоњење у складу са Законом о озакоњењу објеката из члана 3, 5, 6, 8, 10, 11. тог закона, па је правилно на основу члана 12. и 34. истог закона донео ожалбено решење.

Цењени су и сви наводи жалбе, али је овај орган нашао да исти нису основани, јер се не наводе чињенице и разлози из којих би произишло другачије решење ове управне ствари. Из списка произилази да је након две покушане доставе путем поште и то 27.01.2023. и 30.01.2023. године, ожалбено решење уручено жалитељицином пуномоћнику путем огласне табле, објављивањем тог решења на огласну таблу органа дана 20.02.2023. године, па се тај навод жалбе не може прихватити. Неосновано жалитељица истиче да јој није пружена могућност да учествује у поступку који је претходио доношењу ожалбеног решења, као и да је захтев за покретање тог поступка поднео само њен бивши супруг Поповић Дарко. Наиме, иако жалитељица, како из списка произилази, није лично поднела захтев за покретање поступка озакоњења, из списка се види да је она на тај поступак накнадно прећутно пристала, достављањем нпр. Извештаја о затеченом стању, који гласи како на име Поповић Дарка, тако и на њено име, затим достављањем пореске пријаве на своје име, затим достављањем пуномоћја за заступање овлашћеног лица у поступку озакоњења, њен пуномоћник је од стране првостепеног органа обавештаван о свим фазама поступка, при чему се ни жалитељица лично, нити њен пуномоћник нису противили вођењу самог поступка ни у једној његовој фази, из чега се све може закључити да је она накнадно пристала на тај поступак, сагласила се са поднетим захтевом и придружила му се, те у свему поступала по дописима првостепеног органа. Како се у конкретном случају не ради о странкама са супротним интересима (противним странкама), првостепени орган није био дужан да у поступку одржи усмену расправу у смислу члана 109. став 1. ЗУП-а, већ је одлучивао сагласно са чланом 104. ЗУП-а. Навод да јој није омогућено да учествује у изради Извештаја о затеченом стању се не може прихватити, будући да првостепени орган од странака у поступку тражи да као један од прописаних доказа у поступку озакоњења приложе Извештај о затеченом стању објекта, чија је садржина прописана Законом и чији је предмет објекат који се озакоњује, а не имовинска подела тог објекта међу сувласницима и развргнуће имовинске заједнице, при чему првостепени орган не учествује у изради извештаја, већ у поступку цени да ли је исти у свему сачињен у складу са законом. Жалитељица, како из навода жалбе произилази, заправо ни не оспорава правилност ожалбеног решења, већ се наводи жалбе заснивају на њеним претпоставкама о будућим радњама другог суинвеститора, њеног бившег супруга, за кога она претпоставља да има намеру да располаже заједничком имовином без њеног знања и сагласности, што нису разлози од утицаја на правилност ожалбеног решења, већ представљају будуће, неизвесне претпоставке, на којима се не може заснивати одлука органа. Осим тога, првостепени орган је из приложеног листа непокретности утврдио да су жалитељи уписани као суддржаоци у по 1/2 идеалног дела спорне некретнине која је изграђена без одобрења, па је у складу са тим доказом и донео ожалбено решење. Првостепени орган, као

орган управе, није надлежан да врши развргнуће имовинске заједнице, већ суд, па је неоснован навод жалбе, да је пре доношења ожалбеног решења, у поступку озакоњења требало извршити поделу имовине суинвеститора. Деобу власништва сувласници свакако могу вршити у судском поступку, а то што је спорни објект озакоњен, за вођење судског поступка не представља сметњу, нити се питање развргнућа имовинске заједнице над бесправно изграђеним објектом може сматрати претходним питањем у поступку озакоњења тог објекта у смислу члана 107. ЗУП-а, јер то не представља питање без чијег решења се не може одлучити у управној ствари озакоњења. Наступање правноснажности управног акта дефинисано је чланом 14. Закона о општем управном поступку и не зависи од сагласности странака.

Стога је на основу члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку решено као у диспозитиву.

Против овог решења може се покренути управни спор код Управног суда у Београду у року од 30 дана од дана достављања решења. Тужба се Управном суду у Београду предаје непосредно или му се шаље поштом, а може се изјавити и на записник код Управног суда у Београду. На тужбу се плаћа такса у износу од 390,00 динара уплатом на жиро-рачун број 840-0000029762845-93.

Доставити:

1. Град Вршац,
Градска управа
Одељење за просторно планирање,
урбанизам и грађевинарство
2. за Поповић Дарка из Вршца,
пуномоћник Ловре Сандра из Вршца
– путем првостепеног органа
3. за Поповић Пирошку из Вршца,
пуномоћник Калинић Александар из Вршца
– путем првостепеног органа
4. Архиви.